

Anonimizirana različica

Prevod

C-707/21 – 1

Zadeva C-707/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

24. november 2021

Predložitveno sodišče:

Cour de cassation (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

17. november 2021

Vložnik kasacijske pritožbe:

Recamier SA

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

BR

[...] (ni prevedeno)

SODBA COUR DE CASSATION, PREMIÈRE CHAMBRE CIVILE (kasacijsko sodišče, prvi civilni senat)
Z DNE 17. NOVEMBRA 2021

Recamier, delniška družba s sedežem v [...] Luxembourg (Luksemburg), je vložila [...] (ni prevedeno) pritožbo [...] (ni prevedeno) zoper sodbo, ki jo je Cour d'appel de Versailles (višje sodišče v Versaillesu, Francija) (dvanajsti senat) izreklo 4. junija 2019 v sporu med njo in osebo BR s stalnim prebivališčem [...] (ni prevedeno) v Garennes-Colombesu, nasprotno stranko v postopku s kasacijsko pritožbo.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [navedbe v zvezi s postopkom]

Prvi civilni senat Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) [...] (ni prevedeno) ([sestava] je po tem, ko je pritožbo obravnaval v skladu z zakonom, izdal to sodbo.

Dejansko stanje in postopek

- 1 Glede na izpodbijano sodbo Cour d'appel de Versailles (višje sodišče v Versaillesu, Francija) z dne 4. junij 2019), izdano po tem, ko mu je bila zadeva po kasacijski pritožbi (kasacijsko sodišče, prvi civilni senat, 4. julij 2018, pritožba št. 17-20.610) vrnjena v ponovno obravnavo, je luksemburška družba Recamier proti osebi BR pri luksemburških sodiščih vložila tožbo za plačilo zneskov, pri čemer se je sklicevala na poneverbo sredstev, ki jo je ta družba storila pri opravljanju svoje funkcije direktorja. Cour d'appel de Luxembourg (višje sodišče v Luxembourggu, Luksemburg) je s sodbo z dne 11. januarja 2012 to tožbo razglasilo za neutemeljeno. Menilo je, da je treba tožbo, ker gre pri zatrjevani kršitvi za kršitev pri opravljanju funkcije direktorja, odgovornost osebe BR pa je pogodbene narave, in ker je tožba izrecno temeljila na kvazideliktne odgovornosti, razglasiti za nedopustno na podlagi načela nekumulativnosti deliktne in pogodbene odgovornosti.
- 2 Družba Recamier je 24. februarja 2012 proti osebi BR vložila tožbo pri Tribunal de commerce de Nanterre (gospodarsko sodišče v Nanterre, Francija) za plačilo enakih zneskov v zvezi z istim dejstvi na podlagi določb luksemburškega prava o pogodbeni odgovornosti.
- 3 Cour d'appel (višje sodišče) je z izpodbijano sodbo tožbo družbe Recamier razglasilo za nedopustno z obrazložitvijo, da je treba pravnomočnost odločbe luksemburških sodišč presojati z vidika francoskega procesnega prava, v skladu s katerim mora tožeča stranka v postopku, v katerem je vložila prvo tožbo, navesti vse tožbene razloge, ki so po njenem mnenju pomembni za utemeljitev te tožbe (tako imenovano pravilo koncentracije tožbenih razlogov). Na podlagi tega je sklepalo, da se družba Recamier ne more sklicevati na drugačno pravno podlago, kot je ta, ki je ni pravočasno uveljavila, ker so stranke, njihove vloge in zahtevana stvar v postopku, v katerem je bila izdana sodba Cour de Luxembourg (sodišče v Luxembourggu, Luksemburg), in v obravnavanem primeru, iste, ter ker odškodninski zahtevek temelji na istem tožbenem razlogu, kot je očitano osebi BR, to je poneverbi sredstev.

Upoštevni akti

Pravo Unije

- 4 Člen 33(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, imenovane Uredba Bruselj I, določa:

2

„Sodna odločba, izdana v državi članici, se v drugih državah članicah prizna, ne da bi bilo potrebno za priznanje začeti kakršen koli poseben postopek.“

Nacionalno pravo

5 Člen 480 Code de procédure civile (zakonik o civilnem postopku) določa:

„Sodba, s katero je v izreku o glavni stvari v celoti ali delno meritorno odločeno ali s katero je odločeno o procesnem ugovoru, ugovoru nedopustnosti ali kakršnem koli drugem procesnem vprašanju, ima od izreka učinek pravnomočnosti v zvezi s spornim vprašanjem, o katerem je odločeno s sodbo.

Glavna stvar pomeni predmet spora, kot je opredeljen v členu 4.“

Člen 4(1) istega zakonika določa:

„Predmet spora je določen z ustreznimi zahtevki strank.“

6 Člen 1351, ki j postal člen 1355 civilnega zakonika, določa:

„Pravnomočnost velja le za tisto, kar je predmet sodbe. Isti morajo biti zahtevana stvar, tožbeni razlog, na katerem temelji tožba, stranke in vloge strank, ki vložijo tožbo ali proti katerim je vložena tožba.“

7 V skladu s sodno prakso Cour de cassation (kasacijsko sodišče) mora od sodbe občne seje z dne z dne 7. julija 2006 (pritožba št. 04-10.672, osmi civilni senat) tožeča stranka v postopku, v katerem je vložila prvo tožbo, predložiti vse tožbene razloge, za katere meni, da so pomembne za njeno utemeljitev. Tožeča stranka ne more izpodbijati istovetnosti razloga dveh tožb s sklicevanjem na pravno podlago, ki je ni pravočasno uveljavljala. Stranka, ki deluje na podlagi pogodbene odgovornosti, da bi dobila odškodnino za škodo, čeprav je bil njen odškodninski zahtevek za isto škodo na deliktne podlagi zavržen s pravnomočno odločbo sodišča, pri katerem pogodbene odgovornost ni uveljavljala, tako pride v nasprotje s pravnomočno sodbo (drugi civilni senat, 25. oktober 2007, pritožba št. 06-19.524, Bull. 2007, II, št. 241).

Stališča strank

8 Družba Recamier trdi, da pravnomočnosti luksemburške odločbe ni treba presoјati glede na francosko pravo, temveč glede na samostojno razlago tega pojma v pravu Unije ali glede na luksemburško pravo, ker tuja sodna odločba s svojim priznanjem v zaproseni državi ne sme imeti več učinkov, kot jih ima v državi izvora, in ker luksemburško pravo ne priznava načela koncentracije razlogov.

9 Oseba BR trdi, da ima na podlagi pravila mednarodnega javnega prava vsaka država izključno pristojnost za vzpostavitev svoje notranje organizacije, tj. za ustanovitev različnih organov, razdelitev pristojnosti med njimi in pripravo

njihovih pravil delovanja, tako da je procesno pravo nujno pravo sodišča, ki odloča, in da se kolizijska pravila na tem področju ne uporabljajo.

- 10 Generalni pravobranilec najprej meni, da se uporablja luksemburško pravo in nato predlaga, naj se vloži predlog za sprejetje predhodne odločbe.

Razlogi za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 11 Sodišče Evropskih skupnosti je razsodilo, „da mora imeti tuja odločba, priznana na podlagi člena 26 [bruseljske] konvencije, v zaproseni državi načeloma enake učinke, kot jih ima v državi izvora“ (sodba Sodišča Evropskih skupnosti z dne 4. februarja 1988, Hoffmann, 145/86).

- 12 Sodišče Evropske unije pa je določilo načelo samostojne opredelitve pojma pravnomočnosti v pravu Unije (sodba Sodišča Evropske unije z dne 15. novembra 2012, Gothaer Allgemeine Versicherung in drugi, C-456/11, točki 39 in 40), kot sledi:

„Zahteva po enotni uporabi prava Unije nalaga, da se na ravni Unije opredeli natančen obseg te omejitve, in ne da je ta odvisna od različnih nacionalnih pravil glede pravnomočnosti.

Pojem pravnomočnosti v pravu Unije pa se ne nanaša le na izrek zadevne sodne odločbe, ampak tudi na njeno obrazložitev, ki je nujna podpora njenemu izreku, zaradi česar sta obrazložitev in izrek nerazdružljiva (glej zlasti sodbi z dne 1. junija 2006 v združenih zadevah P & O European Ferries (Vizcaya) in Diputación Foral de Vizcaya proti Komisiji, C-442/03 P in C-471/03 P, ZOdl., str. I-4845, točka 44, in z dne 19. aprila 2012 Artogodan/Komisija, C-221/10 P, točka 87).“

- 13 Predložitveno sodišče se sprašuje, ali samostojna opredelitev pravnomočnosti zadeva vse njene pogoje in učinke ali pa je treba en del pridržati za pravo sodišča, pri katerem je bila vložena tožba, in/ali za pravo sodišča, ki je izdalo odločbo.
- 14 V prvem primeru se sprašuje, ali je treba glede na samostojno opredelitev pravnomočnosti dve tožbi, vloženi pri sodiščih dveh držav članic, šteti, da imata isti tožbeni razlog, če tožeča stranka navaja ista dejstva, vendar se sklicuje na različne tožbene razloge.
- 15 Natančneje, sprašuje se, ali je treba dve tožbi, od katerih ena temelji na pogodbeni odgovornosti, druga pa na deliktne odgovornosti, vendar temeljita na istem pravnem razmerju, kot je opravljanje funkcije direktorja, šteti kot da imata „isti tožbeni razlog“ v smislu sodne prakse v zadevi Gubisch Maschinenfabri (sodba Sodišča Evropskih skupnosti z dne 8. decembra 1987, 144/86).
- 16 Sodišče se v drugem primeru sprašuje, ali člen 33(1) Uredbe (ES) št. 44/2001 [,] na podlagi katerega je bilo razsojeno, da mora sodna odločba v državah članicah

imeti isti obseg in iste učinke kot so ti v državi, v kateri je bila izdana [,] nalaga, da se je treba sklicevati na pravo sodišča izvora, ali pa glede postopkovnih posledic, ki iz tega izhajajo, dovoljuje uporabo prava sodišča, od katerega se zahteva priznanje odločbe.

IZ TEH RAZLOGOV Cour de cassation (kasacijsko sodišče):

Ob upoštevanju člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

POSTAVLJA Sodišču Evropske unije ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 33(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, imenovane Uredba Bruselj I, razlagati tako, da samostojna opredelitev pravnomočnosti zadeva vse njene pogoje in učinke, ali pa se lahko en del pridrži za pravo sodišča, pri katerem je bila vložena tožba in/ali za pravo sodišča, ki je izdalo odločbo?

2. V prvem primeru se sprašuje, ali je treba, glede na samostojno opredelitev pravnomočnosti, za dve tožbi, vloženi pri sodiščih dveh držav članic, šteti, da imata isti tožbeni razlog, če tožeča stranka navaja ista dejstva, vendar se sklicuje na različna tožbena razloga?

3. Ali je treba dve tožbi, od katerih ena temelji na pogodbeni odgovornosti, druga pa na deliktne odgovornosti, vendar temeljita na istem pravem razmerju, kot je opravljanje funkcije direktorja, šteti, kot da imata isti tožbeni razlog?

4. V drugem primeru, ali člen 33(1) Uredbe (ES) št. 44/2001, na podlagi katerega je bilo razsojeno, da mora sodna odločba v državah članicah imeti isti obseg in iste učinke kot so ti v državi, v kateri je bila izdana, nalaga, da se je treba sklicevati na pravo sodišča izvora, ali pa glede postopkovnih posledic, ki iz tega izhajajo, dovoljuje uporabo prava sodišča, od katerega se zahteva priznanje odločbe?["

[...] (ni prevedeno)

I.[...] (ni prevedeno) [prekinitev postopka, vprašanja nacionalnega postopka]